In Belae Notarii Opusculum de septem Hungariae Ducibus Indiculus Alphabeticus personarum, locorum, et rerum memorabilium.

A.

Aba Reg. Cap. 32. pag. 21. n. 20.

× Alba Bulgariae. Cap. 39. pag. 25. n. 25. Cap. 41. pag. 26. n. 25. 30.

× Alba Graeca. Cap. 41. pag. 26. n. 35.

Aldamar. Cap. 16. pag. 13. n. 15.

× Almar fl. Cap. 26. pag. 16. n. 35.

Almus. Cap. 1. pag. 3. n. 20. Cap. 2. pag. 4. n. 20. Cap. 3. pag. 4. n. 30. 35. Cap. 4. pag. 5. n. 5. 10. Cap. 5. pag. 5. n. 30. 35. pag. 6. n. 1. Cap. 6. pag. 6. n. 20. Cap. 7. pag. 6. n. 30. pag. 7. n. 1. Cap. 8. p. 7. n. 10. Cap. 9. pag. 8. n. 5. 15. Cap. 10. pag. 8. n. 30. pag. 9. n. 1. cap. 11. pag 9. n. 15. Cap. 12. pag 10. n. 20. 30. Cap. 13. pag. 11. n. 5. 15. Cap. 20. pag. 16. n. 5. Cap. 57. pag. 37. n. 30.

Andreas I. Cap. 15. pag. 13. n. 1.

× Aquae Calidae. cap. 46. pag. 30. n. 5.

× Arenarum vadum. Cap. 44. pag. 26. n. 25.

Arpad. Cap. 3. pag. 5. n. 15. Cap. 6. pag 6. n. 2

Arpad. Cap. 7. pag. 6. n. 30. Cap. 13. pag. 11. n. 15. Cap. 14. pag. 11. n. 20. pag. 12. n. 1. Cap. 15. pag. 12. n. 25. Cap. 16. pag. 13. n. 20. Cap. 17. pag. 14. n. 1. Cap. 18. pag. 14. n. 25. Cap. 19. pag. 14. n. 30. Cap. 20. pag. 15. n. 10. pag. 16. n. 5. Cap. 22. pag. 17. n. 10. Cap. 24. pag. 17. n. 30. Cap. 26. pag. 18. n. 25. Cap. 28. pag. 19. n. 25. Cap. 29. pag. 20. n. 1. Cap. 30. pag. 20. n. 15. Cap. 32. pag. 21. n. 5. 10. Cap. 33. pag. 21. n. 25. Cap. 34. pag. 22. n. 15. 20. Cap. 37. pag. 24. n. 15, 20. Cap. 38. pag. 24. n. 30. Cap. 40. pag. 26. n. 1. Cap. 41. pag. 26. n. 15. Cap. 42. pag. 27. n. 5. Cap. 43. pag. 27. n. 30. Cap. 46. pag. 30. n. 1. 15. Cap. 47. pag. 31. n. 1. Cap. 49. pag. 32. n. 5. Cap. 50. pag. 32. n. 15. Cap. 51. pag. 33. n. 20. pag. 34. n. 5. 25. moritur Cap. 52. pag. 34. n. 35.

Arpadi dona ad Salanum. Cap. 14. pag 12. n. 15.

Arpadi ugor. Cap. 14. pag. 12. n. 15.

A Salatorholma Cap. 15.

Attila. Cap. 1. pag. 3. n. 15.

Bad Gyhel in Bodrog fluvium influens, habitat autem

+ Mappa Vit. habet Banovcz in monte, vetus Bana Schemnicii.

× Bana. + Cap. 37. pag. 24. n. 15. Schemnicii.

× Bequey. + Cap. 44. pag. 26. n. 20. —

× Bellard. + Cap. 51. pag. 33. n. 30. Bolyd. Vodi Magno voevod.

× Berprem. Cap. 49. pag. 32. n. 1. Veszprim

× Beudu portus. Cap. 40. pag. 26. n. 10. Budö Cap. 50. pag. 33. n. 10.

× a Salatorholma, nunc Sator Új hély, locus R. R. PP. Paulinorum a Palatino norvo milliari distans in Lyptentionem ad Rivum ejusdem nominis Salatorhalom descendentem a Lyptentione, a propre eine figura, et sita montium, quod Lyptentonia efferatis per modum castrorum disposita, esse ocularis clariss. R. P. Kaprinai S. J. Lyptentorium enim Ungaris Lator, et holm vel halom, collis, tale compositum Latorhalom, prope colles Lyptentorium fluvius hac nomine, videtur etiam idem, qui enumerus appellat Kebel-patakia — Cap. 15. vide Simond Libro I. cap. XIV in fine.

(Bana, hodie Banka a Vagum P. Kaprinai oretenus mihi asserit, in Diplomatibus se legisse Bana, pro Banka.

× Besprem. Civ. Cap. 48. pag. 31. n. 15. 20.
× Bezprem. Cap. 52. pag. 34. n. 30.
× Bihor Castrum. Cap. 19. pag. 14. n. 30.
Cap. 20. pag. 15. n. 10. Cap. 50. pag. 33. n. 5.
Cap. 51. pag. 33. n. 25. 30. pag. 34. n. 1. 15.
Billa. n. v. Cap. 57. pag. 38. n. 5. 15.
Bisseni. Cap. 57. pag. 37. n. 30.
Bissenorum terra. Cap. 57. pag. 38. n. 20.
Biuia. nom. v. Caput 24. pag. 18. n. 1.
Cap. 27. vide Bue.
Blachii Cap. 9. pag. 8. n. 25. Cap. 25. ~~n.~~
pag. 18. n. 20. Cap. 44. pag. 28. n. 30.
× Blundus. Cap. 37. pag. 24. n. 15. —
Boosu. n. v. Cap. 57. pag. 38. n. 5. 15.
× Badocta naus. Cap. 50. pag. 32. n. 15.
Boemi. Cap. 35. pag. 23. n. 5. Cap. 36.
pag. 23. n. 15. Cap. 37. pag. 23. n. 25. 30.
Bogar vide Bunger Cap. 39. pag. 25.
n. 25.
Bogat. Cap. 41. pag. 26. n. 25. 35. Cap. 53.
pag. 35. n. 10. 15. 30.
× Bolotun fl. Cap. 49. pag. 32. n. 1.
Bonton. Cap. 53. pag. 35. n. 10. 15. 30.
× Borsed Zovolon. Cap. 34. pag. 22. n. 30.
× Borsoa Castrum. Cap. 14. pag 11. n. 20.
× Borsod Castrum. Cap. 18. pag. 14. n. 25.
Cap. 31. pag. 21. n. 1.
× Borona. Cap. 37. pag. 24. n. 15.

Blundus hodie Beczkov, Ung. Bolondocz. P. Kaprinaj. in Mappa Vil. appellatz Bolondos —

× Borona castrum. Cap. 47. pag. 31. n. 5.

× Borons Castr. Cap. 45. pag. 29. n. 25.

× Borsa. Cap. 10. pag. 9. n. 1. Cap. 16. pag. 14. n. 20. 25. Cap. 31. pag. 21. n. 1. Cap. 34. pag. 22. n. 15. 20. 25. 30. Cap. 35. pag. 23. n. 1. Cap. 57. pag. 37. n. 35.

Bolond. Cap. 41. pag. 26. n. 25. pag. 27. n. 1. 5. 20. Cap. 42. pag. 27. n. 1. 5. 20. Cap. 42. pag. 27. n. 20. Cap. 43. pag. 27. n. 25. 30. Cap. 55. pag. 36. n. 1. 5. Cap. 56. pag. 37. n. 1. 15. 20.

× Bolua. Cap. 40. pag. 26. n. 10.

× Boyta. Cap. 8. pag. 7. n. 15. Cap. 30. pag. 20. n. 20. 25. Cap. 44. pag. 28. n. 20. pag. 29. n. 1. 5. 10. 15. 20. Cap. 47. pag. 31. n. 5. terra Cap. 47. pag. 31. n. 10.

Brucka genus. Cap. 10. pag. 9. n. 1. Cap. 44. pag. 29. n. 5.

Brugka. Cap. 47. pag. 31. n. 5.

Buona. Cap. 24. pag. 18. n. 1.

Buone. Cap. 27. pag. 19. n. 20.

(× Büda. Cap. 48. pag. 30. n. 10. 20. 30. Cap. 49. pag. 32. n. 10. Cap. 50. pag. 33. n. 1. Cap. 52. pag. 34. n. 35.)

× Budrug. Cap. 14. pag. 11. n. 20. 25. 35. pag. 12. n. 1. Cap. 15. pag. 12. n. 25. Cap. 17. pag. 14. n. 15. Cap. 41. pag. 26. n. 20. Cap. 44. pag. 28. n. 1.

× Budrug. fl. Cap. 16. pag. 13. n. 10.

× Budmar. Cap. 1. pag. 3. n. 20.

Bue. Cap. 27. pag. 19. n. 20. vide Buica.

× Bular terra. Cap. 57. pag. 38. n. 5.

× Buldua. Cap. 18. pag. 14. n. 25.

× Bulgaria. Cap. 12. pag. 10. n. 40.

Bulgarii. Cap. 9. pag. 8. n. 25. Cap. 11. pag. 10. n. 5. Cap. 38. pag. 24. n. 30. 35. pag. 25. n. 5. Cap. 41. pag. 26. n. 30. Cap. 42. pag. 27. n. 5. Cap. 44. pag. 26. n. 30. pag. 29. n. 1. – Cap. 45. pag. 29. n. 25.

Bulgari miacer. Cap. 14. pag. 11. n. 30. 35. pag. 12. n. 5.

× Bulkadu. Cap. 33. pag. 21. n. 30.

Bulgun. Cap. 30. pag. 20. n. 20. Cap. 39. pag. 25. n. 25. Cap. 41. pag. 26. n. 25. 35. pag. 27. n. 1. 5. Cap. 43. pag. 27. n. 25. 30. Cap. 53. pag. 35. n. 10. 15. 30. Cap. 55. pag. 36. n. 1. 5. 15. Cap. 56. pag. 36. n. 30.

Bunger. Cap. 8. pag. 7. n. 15. Cap. 10. pag. 9. n. 1. Cap. 16. pag. 14. n. 20. Cap. 31. pag. 20. n. 30. Cap. 34. pag. 22. n. 15. 20. 25.

× Burdyn. Cap. 11. pag. 10. n. 10.

C.

Cadusa. Cap. 7. pag. 6. n. 30. Cap. 33. pag. 21. n. 25. pag. 22. n. 5. Cap. 34. pag. 22. n. 15. Cap. 35. pag. 23. n. 1. Cap. 36. pag. 23. n. 15. Cap. 37. pag. 23. n. 25. pag. 24. n. 1. 5. 20. Cap. 44. pag. 28. n. 20. 30. 35. pag. 29. n. 1. 5. 20. Cap. 45. pag. 29. n. 25. 30.

Cadu. Cap. 46. p. 30. n. 25.

Calan. genus. Cap. 6. nom. v. pag. 6. n. 20. + Camara

× Calidae aquae. Cap. 1. pag. 3. n. 15.

× Caliga. Cap. 33. pag. 21. n. 30.

× Campus putei salsi. Cap. 50. pag. 32. n. 15.

Caroldu. Cap. 27. pag. 19. n. 20.

× Castrum ferreum. Cap. 47. pag. 31. n. 15. Cap. 49. pag. 32. n. 1.

× Castrum Tů gelon. Cap. 27. pag. 19. n. 10.

× Casu. Cap. 32. pag. 21. n. 5.

× Centum montes. Cap. 46. pag. 30. n. 30. Cap. 47. pag. 31. n. 1.

× Ceruinus mons. Cap. 50. pag. 33. n. 15.

× Civitas Attilae Regis

× Cleopatra ciuit. cap. 45. pag. 29. n. 30. — Cleopatra in nullo geographo reperio —

× Colgoucy Castr. Cap. 37. pag. 24. n. 15.

Colsoy genus nom. v. Cap. 6. pag. 6. n. 20.

× Comarum Castr. Cap. 15. pag. 12. n. 35. — + Comarum castrum: hinc collige fabulosa esse, quae narrat de Camaro Bonfinius Decade 1. lib. 2. pag. 26.

× Copus. Cap. 27. pag. 19. n. 10.

× Couroug. fl. Cap. 50. pag. 33. n. 10.

Cozar. popul. Cap. 11. pag. 10. n. 5. — Kozar idem qui chazari. Deguinesius ait à sinensibus historiis eos qui Chersonesi incolebant chazari, vocari Turcos Kosa cur ignoro —

× Cris fl. Cap. 22. pag. 17. n. 5.

× Crisius. Cap. 11. pag. 9. n. 40. Cap. 50. pag. 33. n. 15. Cap. 28. pag. 19. n. 25. 30. Cap. 32. pag. 21. n. 15.

× Crouatia. Cap. 42. pag. 21. n. 15.

× Csepel n. v. Cap. 44. pag. 27. n. 10. pag 28. n. 10.

× Csepel insula. Cap. 44. pag. 27. n. 10. pag. 28. n. 10. Cap. 50. pag. 33. n. 1.

M. Vox Cumanus apud latinos jam reperitur. ~~fol~~ 1235 item 1231. in Litteris Gregorij Pont. IX ad Belam Regem datis — vide Praij ad hos annos. (imo Anno 1227 jam idem Pontifex Gregorijs opellat Cumanos, vide Praij ad Annum 1227 fol. 231. et P. Schmidt. Archi[illegible] folio 109 sub illud mirabile Cumaniam fuisse vicinam Brodniae terrae, ut habent litterae Gregorij. Roberto Archi[illegible] Stri.

Bela IV Primus se Cumaniae Regem oppellat An: 1243 vide Praij ad hunc An: fol. 274.

Cumani à M. J. Thurocf usque ad Annum 1260 oppellatur Cunni. Excepto cap. XXII partis II. fol. 90. ubi ex suo adjecit: Cumani et Latini

Culpun. Cap. 41. pag. 26. n. 20. 25. Cap. 53. pag. 35. n. 10. 15. 30.

× Culpe fl. Cap. 43. pag. 27. n. 25.

Cumani. Cap. 8. pag. 7. n. 15. Cap. 9. pag. 8. n. 10. hungaris juramento obstricti Cap. 10. pag. 9. n. 5. 10. Cap. 11. pag. 9. n. 15. pag. 10. n. 10. Cap. 12. pag. 10. n. 25. Cap. 25. pag. 18. n. 20. Cap. 44. pag. 27. n. 30.

Cundu. Cap. 6. p. 6. n. 20.

× Curtuelton. Cap. 40. pag. 26. n. 1. 10.

× Curzan. Cap. 6. pag. 6. n. 20. n. v. Cap. 46. pag. 30. n. 25.

× Curzan. Castr. Cap. 46. pag. 30. n. 30.

D.

× Danubius. Cap. 9. pag. 8. n. 20. Cap. 11. pag. 9. n. 40. pag. 10. n. 1.

× Denep. fl. Cap. 8. pag. 7. n. 5.

Dentumager. Cap. 1. pag. 3. n. 1. 10. Cap. 3. pag. 4. n. 30. Cap. 5. pag. 5. n. 20. Cap. 14. pag. 12. n. 10.

Dobuca. Cap. 11. pag. 10. n. 10.

× Droua fl. Cap. 47. pag. 31. n. 1.

× Drugma. Cap. 28. pag. 19. n. 35. Cap. 29. pag. 20. n. 5.

Duca. Cap. 13. pag. 11. n. 10.

× Durasa Ciuit. Cap. 45. pag. 29. n. ~~30~~ 35.

E.

× Ecilburgum. Cap. 1. pag. 3. n. 20. Cap. 46. pag. 30. n. 10. Cap. 47. pag. 31. n. 1. Cap. 49. pag. 32. n. 10.

× Eculsu. Cap. 21. pag. 16. n. 15.

Ed. Cap. 8. pag. 7. n. 15. Cap. 10. pag. 9. n. 1. ×

Edu. 8 Cap. 17. pag. 14. n. 10. Cap. 32. pag. 21. n. 15.

Edum. Cap. 8. pag. 7. n. 15. ×

Edumen. Cap. 10. pag. 9. n. 1. idem

Edumer. Cap. 17. pag. 14. n. 10. Cap. 32. pag. 21. n. 15.

× Egur. fl. Cap. 32. p. 21. n. 10.

Eleud. Cap. 6. pag. 6. n. 20. Cap. 20. pag. 15. n. 30. Cap. 50. pag. 32. n. 15.

Emesu. Cap. 3. pag. 4. n. 30.

× Emend. locus Cap. 31. pag. 20. n. 30.

× Erdeuelu. Cap. 11. pag. 10. n. 5.

× Esculeu. Cap. 27. pag. 19. n. 10.

Ete. Cap. 6. pag. 6. n. 20. Cap. 40. pag. 26. n. 10. Cap. 47. pag. 31. n. 5.

Ethe. Cap. 14. pag. 12. n. 15. Cap. 15. pag. 12. n. 25.

Etheg. Cap. 57. pag. 38. n. 15.

Etu. Cap. 8. pag. 7. n. 15. Cap. 10. pag. 9. n. 1. Cap. 30. pag. 20. no. 20. 25. ×

× Etyl fluv. Cap. 7. pag. 6. no. 30. 35.

Eudu. Cap. 47. pag. 31. n. 5. bis.
Eunedabelianus. Cap. 3. pag. 4. n. 30.
Eusec. Cap. 48. pag. 31. n. 15. 20. 25. Cap. 49. pag. 32. n. 1. 5. 10. Cap. 50. pag. 32. n. 30.

F.

× Ferten. Cap. 50. pag. 32. n. 20.

G.

× Galicia. Cap. 9. pag. 8. n. 20. cap. 11. pag. 9. n. 25. 30. Cap. 12. pag. 10. n. 20. 25. Quathenorum fuit.
× Gelou. Cap. 24. pag. 17. n. 30. Cap. 25. pag. 18. n. 20. Cap. 26. pag. 18. n. 30. 35. Cap. 27. pag. 19. n. 1.
× Gemelsen silua. Cap. 40. pag. 26. n. 5.
Geula. Cap. 20. pag. 15. n. 30. Cap. 27. pag. 19. n. 20.
Geula minor Cap. 27. pag. 19. n. 20.
× Geura castr. cap. 31. pag. 21. n. 1.
Geysa. Cap. 57. pag. 38. n. 15.
Glad Dux. Cap. 11. pag. 10. n. 10. Cap. 44. pag. 28. n. 15. 25. pag. 29. n. 1. 5.
Gog. Cap. 1. pag. 3. n. 5.
× Graecorum portus. Cap. 43. pag. 27. n. 30.
× Gron. fl. Cap. 34. pag. 22. n. 15. 25. Cap. 35. pag. 23. n. 10.
× Gumus Castr. Cap. 33. pag. 21. n. 25. 30.

Cosmae Pragensis Chronicae Lib. I.

Anno Dominicae Incarnationis DCCCXCIIII. Borivoy baptizatus est Primus dux Sanctae fidei Catholicae. Eodem Anno Zuato pluck, Rex Moraviae, sicut vulgo dicitur in medio exercitu suorum delituit et nusquam comparuit; sed revera dum in seipsum reversus, cum recognovisset, quod contra Dominum suum Imperatorem et Compatrem Arnulphum injuste et quasi immemor beneficij arma movisset, qui sibi non solum Bohemiam, verum etiam alias Regiones sine usque ad fluvium Odram, et inde versus Ungariam usque ad flumen Gron subjugarat. poenitentia ductus mediae noctis per opaca nemine sicente ascendit equum, et transiens sua castra fugit ad locum in latere montis Zober situm, ubi olim tres Heremitae inter magnam, et inaccessibilem hominibus sylvam ejus ope et auxilio aedificaverant Ecclesiam. Quo ubi pervenit, ipsius sylvae abdito in in loco equum interficit, et gladium suum humi condidit, et ut lucescente die ad Heremitas accessit quis sit illis ignorantibus, est tonsuratus, et Heremitico habitu indutus, et quamdiu vixit, omnibus incognitus mansit, nisi cum jam mori cognovisset Monachis semetipsum, quis sit, innotuit, et statim obijt. — Cujus Regnum filij ejus parvo tempore sed minus feliciter tenuerant, partim Ungaris illud diripientibus, partim Teutonicis orientalibus partim Poloniensibus solotenus hostiliter depopulantibus.

Reghino Abbas Prumensis ad Ann. 890 habet: Arnulphus Rex concessit Zvendebolch, Maharensium Slavorum Regi Ducatum Bohemensium, qui hactenus Principem suae cognationis, ac gentis super se habuerant, francorumque Regibus fidelitatem promissam inviolato foedere conservabant. Quae res non modicum discordiarum et defectionis praebuit incitamentum; nam et Bohemi a fidelitate diutius custodita recesserunt, et Zvendebolch ex adjectione alterius Regni vires non parvas accessisse sibi, sentiens fastu superbiae inflatus contra Arnulphum rebellavit. Confer Sigebert. Gemblac. ad An. 893. Luitprand. lib. I. Cap. 2. Auctor Annal. fuld. A. 892. Strankius quidem de Repub. Bohemor. Cap. III §. 10. haec impugnat, negatque unquam Bohemiam a Zvendebolcho possessam fuisse, sed potior fides habenda Reghinoni. Conf. Goldastus de Regno Bohem. L. II Cap. 9

× Guncil pons. Cap. 57. pag. 37. n. 25.

Gyla. Cap. 24. pag. 18. n. 1.

× Gyogg. Cap. 46. pag. 30. n. 30.

Gygla. Cap. 6. pag. 6. n. 20.

H.

Heten. n. v. Cap. 57. pag. 38. n. 15.

Hetumoger. Cap. 1. pag. 4. n. 15. Cap. 5. pag. 5. n. 25. qui? Cap. 5. pag. 5. n. 35. Cap. 7. pag. 6. n. 25. Cap. 11. pag. 9. n. 15. Cap. 12. pag. 10. n. 25. Cap. 36. pag. 23. n. 15. 20. Cap. 46. pag. 30. n. 5.

× Heujou. fl. fortasse Sougou. Cap. 31. pag. 20. n. 30.

× Hongu fl. Cap. 33. pag. 21. n. 30.

× Honrad. cap. 31. p. 20. n. 30.

× Honrat fl. Cap. 22. pag. 17. n. 20.

Horcu. Cap. 6. pag. 6. n. 20. Cap. 20. pag. 15. n. 30. Cap. 22. pag. 17. n. 1. 5. Cap. 27. pag. 19. n. 20.

× Horom Castr. Cap. 44. pag. 28. n. 15.

× Hovos Silua. Cap. 9. pag. 8. n. 20. cap. 11. pag. 9. n. 35. Cap. 12. pag. 10. n. 20. 30.

Huba. Cap. 6. pag. 6. n. 20. Cap. 33. pag. 21. n. 25. 30. pag. 22. n. 5. Cap. 34. pag. 22. n. 15. Cap. 35. pag. 23. n. 1. Cap. 37. pag. 23. n. 25. pag. 24. n. 1. 5. Cap. 37. pag. 24. n. 20. 25.

Huhol. Cap. 28. pag. 19. n. 35.

celebrat de ~~Zuato~~ Zuato plano Annalista 159.
Saxo ad An. 893. Zuentibolh Rex Moraher sive
Slavorum, vir inter suos prudentissimus, et ingenio
callidissimus diem clausit extremum. Non desunt
scriptae quaedam, quae de ipso testantur, quod Rebellio
nis suae poenitentia ductus spreto seculo Patriam
reliquerit, ac divinis obsequijs se subijciens in
coetu Religiosorum vitae reliquum egerit

Hongu idem fl. qui Heujou cap. 31. ad quem
habetur locus Hemod, hic fluv. in Mappa Mülleri
descendit à loco Bathor et Abrahan folvam praeter
fluens. ~~Illabitur in Tybiscum~~ conjungitur cum
fluvio Isteros (Osteros) ad S. Mihaly, inde
vero descendens illabitur in Tybiscum ad Ohat
locum.

Hulec. Cap. 33. pag. 21. n. 25. Cap. 34. pag. 22. n. 15. Cap. 7. pag. 6. n. 30.

Hungari cus sic dicti. Cap. 2. pag. 4. n. 20. Caput. 13. pag. 11. n. 15. Cap. 14. pag. 11. n. 3. Caput. 39. pag. 25. n. 20.

× Hungu Castr. Cap. 2. pag. 4. n. 20. Cap. 12. pag. 10. n. 30. Cap. 13. pag. 11. n. 5. 10. Cap. 14. pag. 11. n. 25. Cap. 17. pag. 14. n. 1.

× Humusouer. Cap. 28. pag. 19. n. 30. vide Vmusouer.

× Hymusuduor. Cap. 17. pag. 14. n. 15.

+ Hongu fl. videtur idem esse, qui Heuyou supra

I.

× Igfon silua. cap. 11. pag. 10. n. 5. Cap. 51. pag. 33. n. 25.

× Insula magna. Cap. 44. pag. 28. n. 1.

× Iouxas fl. Cap. 51. pag. 33. n. 30.

Ircund. Cap. 56. pag. 37. n. 1. 10.

Ismaelitae. Cap. 57. pag. 38. n. 5.

Iobagiones: vide Praÿ An. P. I. pag. 222 et 223 in Decreto Andreae II et notis. vide etiam Simon Nova Imago Ung. Cap. VI pag. 25.

K.

Keanus dux Bulgariae. Cap. 11. pag. 10. n. 1. Cap. 12. pag. 10. n. 40.

× Kemeyparles. Cap. 57. pag. 38. n. 20.

× Kenesua. Cap. 44. pag. 28. n. 20.

Ketel. Cap. 8. pag. 7. n. 15. Cap. 10. pag. 9. n. 1. Cap. 14. pag. 12. n. 15. Cap. 15. pag. 12. n. 25. 30. Cap. 16. pag. 13. n. 10. 15. 25.

× Kelelpotaca. Cap. 15. pag. 12. n. 30. 35.
Kenee Castr. Cap. 44. pag. 29. n. 5.
Kyen Civil. Cap. 6. pag. 7. n. 5. Cap. 9. pag. 8. n. 5. Cap. 10. pag. 8. n. 30.

L.

× Ladco. Cap. 20. pag. 15. n. 30.
Ladislaus Calous. Cap. 15. pag. 13. n. 1.
Leh. Cap. 6. pag. 6. n. 20. Cap. 20. pag. 15. n. 30. Cap. 21. pag. 16. n. 20. Cap. 39. pag. 25. n. 25. Cap. 41. pag. 26. n. 20. Cap. 41. pag. 26. n. 25. 35. pag. 27. n. 1. 5. Cap. 43. pag. 27. n. 25. 30. Cap. 52. pag. 35. n. 10. 15. 30. Cap. 55. pag. 36. n. 1. 5. 15. Cap. 56. pag. 36. n. 30.
× Loborg. n. v. Cap. 13. pag. 11. n. 5. 10. et seqq.
× Lodomer. Civ. Cap. 11. pag. 9. n. 15.
× Lopontu fl. Cap. 44. pag. 31. n. 30. Cap. 49. pag. 32. n. 5.
× Lucy. Cap. 20. pag. 15. n. 20.

M.

× Macedonia. Cap. 44. pag. 29. n. 10. Cap. 45. pag. 29. n. 45.
Magog. Cap. 1. pag. 3. n. 5. 10. 20. Cap. 3. pag. 4. n. 30.
× Mata Silua. Cap. 32. pag. 21. n. 15. bis.
Menumorut. Cap. 11. pag. 10. n. 5. Cap. 39.

Thenmarovl. Cap. 19. pag. 14. n. 30. Cap. 20. pag. 15. n. 10. Cap. 21. pag. 16. n. 20. Cap. 22. pag. 17. n. 5. Cap. 26. pag. 19. n. 25. bis et n. 30. Cap. 50. pag. 33. n. 5. Cap. 51. pag. 33. n. 20. pag. 34. n. 5. Cap. 52. pag. 34. n. 20. 35.

× Mezesyna: fortassis rectius Mezösyna à Mezös. ager, ager. unde. Mezöség. locus campestris planities, quia dum è Transylvania exitur per passum Mezenum, in Ungariam, spectatur planities, et campi aperti, ut ipse explorari—

× Mezesyna porta. Cap. 19. pag. 15. n. 1. Cap. 21. pag. 16. n. 30. Cap. 22. pag. 17. n. 5. 10. Cap. 26. n. 18. n. 35.

× Mischovey. Cap. 31. pag. 21. n. 1.

Portus Moger lodie Megger, Verum jam Anno 1148 sub Geysa Rege. castro Budensis a Geysa Rege ædificato. vide Dona[illegible] Geysa Belij in suis Conciliis pag. 127. Rabrea Riscalum quo vulgo Thonya dicitur, à porta Megger usque ad insulam Magnam Regis, sicut Rex Ladislaus ad usum ejusdem Ecclesiæ dotavat ejusdem Urbis Rei roboran. Clas. Nicolao vero Regie capella presidente, Nolario Bornaba existente.

× Moger. Cap. 1. pag. 3. n. 10. Cap. 46. pag. 30. n. 1.

Moglou genus n. vir. Cap. 6. pag. 6. n. 20. Cap. 20. pag. 15. n. 30.

Monor et alter locus Megger in comitatu Neogradiens. vide Belij Tom. IV. pag. 120

× Mons S. Martini. Cap. 50. pag. 32. n. 20.

Moger: Annales Thuroczij Cap. 52. Rex autem (Salamon filius Bele I.) de villa Megyer (N.S (Meger) ivit versus flumen Rozcha (N.S. Rabcha) in occursum trium Ducum Teutonicorum. — — —

a × Moriscus. Cap. 11. pag. 9. n. 40. pag. 10. n. 5. bis.

~~× Moriscus Castrum Cap. 11. pag. 10. n. 10.~~

b Moriscus fl. Cap. 44. (pag. 26. n. 20. 25.

× Morva fl. Cap. 57. pag. 37. n. 35.

× Morona fl. Cap. 37. pag. 24. n. 15.

× Morovl. Cap. 11. pag. 10. n. 5.

c Mons fl. Cap. 44. pag. 26. n. 15.

× Muncacz. Cap. 12. pag. 10. n. 20.

× Mus seu Lutra. Cap. 57.

× Morovl: lege Thuroczii pag. 78. et 79.

N.

× Naragy. Cap. 32. pag. 21. n. 5.

× Nigrin castrum. Cap. 40. pag. 26. n. 15.
× Nitra Castrum. Cap. 33. pag. 21. n. 25.
× Nitra fluvius. Cap. 35. pag. 23. n. 5. Cap. 37. pag. 23. n. 25.
Nitria Cap. 37. pag. 24. n. 5.
× Novigrad Castr. Cap. 32 pag. 21. n. 25. 30.
× Nyr. Cap. 19. pag. 15. n. 1. Cap. 21. pag. 16. n. 15. 25. Cap. 22. pag. 17. n. 1.

O.

Oba. Cap. 32. pag. 21. n. 20.
× Obad portus Cap. 57. pag. 36. n. 25. bis.
Ogmond. Cap. 25. pag. 18. n. 5. 10.
Ohtum. Cap. 11. pag 10. n. 10. 15. Cap. 44. pag. 28. n. 15. 25.
× Olpar Sabulum. Cap. 14. pag. 12. n. 10. Cap. 16. pag. 13. n. 20. 25. Cap. 30. pag. 20. n. 20. Cap. 38. pag. 25. n. 5. 10. Cap. 40. pag. 26. n. 10. Cap. 50. pag. 33. n. 10.
Olupiulma. Cap. 8. pag. 7. n. 15. Cap. 10. pag. 9. n. 1. Cap. 14. pag. 12. n. 20. Cap. 15. pag. 12. n. 25. 35.
Opaforos. Cap. 25. pag. 16. n. 5.
Ound. Cap. 6. pag. 6. n. 20. Cap. 16. pag. 13. n. 10. 15. 25.
Oundu. Cap. 14. pag. 12. n. 15. Cap. 15. pag. 12. n. 25. Cap. 20. pag. 26. n. 10.
Ouſad. Cap. 8. pag. 7. n. 15. Cap. 10. pag. 9. n. 1.

(Oba) Marianus Contractus ad An. 1041. hanc vocat OVO. Lambertus Schafnaburgens. appellat. Uban. Marianus Scotus ad Ann. 1042. eum nominat. Ononem. Sigebertus Gemblacensis eum vocat Abbonem ad Ann. 1043.

Ondadu. Cap. 32. pag. 21. n. 5.

S.

× Pacozla trans. Cap. 46. pag. 31. n. 15.

× Panonia. Cap. 1. pag. 3. n. 15. Cap. 9. pag. 8. n. 20. 25. Cap. 11. pag. 10. n. 1.

× Pannoniae terra. Cap. 2. pag. 4. n. 20. Cap. 44. pag. 28. n. 15. Cap. 46. pag. 30. n. 5. Cap. 47. pag. 31. n. 1. Cap. 50. pag. 32. no. 20. Cap. 51. pag. 33. n. 25.

Pannonii. Cap. 50. pag. 32. n. 25.

× Pazluh. Cap. 33. pag. 21. n. 30.

× Pest Castr. cap. 57. pag. 38. n. 15.

Petrus. Rex. cap. 15. pag. 13. n. 1.

× Petur gozt Sil. Cap. 43. pag. 27. n. 25.

× Peyta castr. Cap. 48. pag. 31. n. 15.

× Philippipolis. Cap. 45. pag. 29. n. 30.

Pisenata. Cap. 25. pag. 18. n. 20.

× Ponuccea. castr. Cap. 44. pag. 29. n. 5.

× Portus Graecorum. Cap. 39. pag. 28. n. 30. et cap. 43.

× Posagi. Cap. 43. pag. 27. n. 30.

Pota. Cap. 32. pag. 21. n. 15.

× Pota castr. cap. 32.

× Puroztou. Cap. 32. pag. 21. n. 15.

× Puteus Salsus. Cap. 50. pag. 32. n. 15.

R.

× Raba fl. Cap. 50. pag. 32. n. 20.

Peyta castrum, fortassis hodie Patka, locus hujus Abbatis Regalem, quem quia non reperi, in magna Ungaria etiam Signore non potui.

× Portus graecorum, videtur esse transitus Tibiscis cui ad orientem opponitur locus Becskerek: quae vox in idiomate Ungarico videtur significare idem, quod navale Anonymus de graecis, videtur enim composita ex voce Ungarica Pütze, Pötze, fluvius cloacalis, siue cloaca, vin, ausfluss od mist und ausflass, et ex voce Görög, graecus, graf dieres Pütze-Görög, id est cloaca-graecorum, in qua significatione ungarn noch heute Sunt. ex Pütze-Görög, fadam est ignaris significationem geographis vox Becskerek, quae vox pronunciatione à voce Pütze-Görög, vix differt.

× Rabucea. Cap. 50. pag. 32. n. 20.
× Raous. Cap. 26. pag. 30. n. 1.
Rachū. Cap. 46. pag. 29. n. 35.
Racy. Cap. 42. pag. 27. n. 10.
Rascia. Rachy. Cap. 57. pag. 37. n. 25.
Rascia subiugatur Cap. 3. pag. 6. n. 5.
Rascia. Cap. 7. pag. 6. n. 35. pag. 7. n. 1.
Rutheni. Cap. 6. pag. 7. n. 5. 10. Cap. 9. pag. 6. n. 10. Cap. 20. pag. 6. n. 30. pag. 9. n. 1. 10. Cap. 12. pag. 10. n. 20. Cap. 57. pag. 37. n. 30.
Rutheni Feliciae. Cap. 12. pag. 10. n. 25. bis.

S.

× Sag castrum
Saac, genus. Cap. 6. pag. 6. n. 20. Cap. 20. pag. 15. n. 30. Cap. 50. pag. 32. n. 20.
× Sabariae fons. Cap. 50. pag. 32. n. 20.
Salani regionis ~~limites~~ limites cap. 14. pag. 12. n. 5.
Salanus. Cap. 11. pag. 10. n. 1. Cap. 12. pag. 10. n. 35. 40. pag. 11. n. 1. Cap. 14. pag. 11. n. 20. 30. Cap. 16. pag. 13. n. 20. Cap. 20 pag. 15. n. 15. Cap. 30. pag. 20. n. 15. 20. Cap. 33. pag. 22. n. 1. Cap. 36. pag. 24. n. 30. 35. Cap. 39. pag. 25. n. 15. Cap. 41. pag. 26. n. 25. 30. Cap. 42. pag. 27. n. 5.

× ~~Sabaria fons. est ipse fons Funeil seu fluvius Funeil, qui ad Funfirch vocatur Günz. Sabaria autem incipiendo ab eo influxu in Rabam ad ipsam urbem Sabar, vocabatur olim Sabaria flumen. huic item conjungendo eius Anonymi cap. 57. Pons Funeil, (hoc Fons Funeil.) vide Tofog. 67. 67. Sabaria autem ubi fuit ea loco, ab hodie Strnam ongue i magnis visibus.~~ fol. 26.

N. Simon lib. 1. cap. VIII in fine Itin. antiqvae Hungariae. Muram fluvium appellat Sabarias. Nam non longe ab hac (Canischa) Travus et Mura sive Savarias confluunt.

Salanus dux Titulensis. Cap. 29. pag. 15. n. 1.

× Salis Castrum Cap. 17. pag. 14. n. 10.

Samuel Rex. Cap. 32. pag. 21. n. 20.

Sarolta. Cap. 27. pag. 19. n. 20.

Sam. Cap. 47. pag. 31. n. 10.

× Sarmat. Cap. 21. pag. 16. n. 20. 25. Cap. 37. pag. 22. n. 15.

× Saturholma. Cap. 15. pag. 12. n. 25. 30. 35.

× Scredurg. castr. cap. 45. pag. 29. n. 25.

× Scen. cap. 20. pag. 26. n. 10.

~~Scirri grad. Cap. 20. pag. 26. n. 15.~~

Sclani. Cap. 2. pag. 4. n. 20. Cap. 9. pag. 8. n. 25. Cap. 11. pag. 10. n. 5. Cap. 12. pag. 10. n. 30. Cap. 25. pag. 18. n. 20. cap. 33. pag. 22. n. 1. Cap. 35. pag. 23. n. 5. Cap. 36. pag. 23. n. 15. Cap. 37. pag. 23. n. 30. Cap. 40. pag. 26. n. 10. 15. Cap. 50. pag. 32. n. 25.

Sclani Bulgari. Cap. 12. pag. 11. n. 1.

Scythae. Cap. 1. pag. 3. n. 20. 25.

Scythia. Cap. 1. pag. 3. n. 1. 5. bis. 10.

× Sezturcg. Cap. 24. pag. 28. n. 20.

+ Sicili. Cap. 50. pag. 33. n. 10. bis. Cap. 51. pag. 33. n. 20. 30. 35.

Sobemagera. populus. Cap. 45. pag. 29. n. 35.

~~Sodar. Cap. 17. pag. 14. n. 10.~~

Salis castrum hodie Sovar. Olahus narrat pag. 52 suo tempore Szegedini ad confluentias Marusij & Tybisci fuisse Caesaris Salis, seu Depositorium salis nempe Frondyl varicij per Marusium illuc deveeti; sed hic locus non est Authoris, ubi ex Cepike 17 liquet — vide quoque pag. 90 ubi et per Samusium in Tybiscum Salem deveeti dicit, hinc locus Postilan ad Tybiscum situs Sajoni fluvio proximus vocari poterat castrum salis, quid autem locus is fuerit? ignoro.

Scredurg: vide Olahi pag. 41. an non ad mortes Scardum.

× Sicili vide: Olahij Attilam lib. II. cap. XVIII.

+ Souion fl. Cap. 14. pag. 12. n. 10.

+ Souyoy fl. Cap. 16. pag. 13. n. 30. Cap. 22. pag. 17. n. 20. Cap. 31. pag. 20. n. 30. pag. 21. n. 1. Cap. 33. pag. 21. n. 30.

× Spalatum. Cap. 42. pag. 27. n. 15. Cap. 57. pag. 37. n. 25.

Stephanus (Sanctus) Rex. Cap. 11. pag. 10. n. 10. Cap. 24. pag. 18. n. 1. Cap. 27. pag. 19. n. 15. 20. Cap. 57. pag. 38. n. 25.

× Stumtey Castr. Cap. 37. pag. 24. n. 15. — Stompha. Schempte: lege Bely Notitiae Regni Ungariae Tom IV. pag. 388. et 399 item Magr. Thurocz. pag. 127. cap. LIV. part. II

× Sudal. Cap. 10. pag. 8. n. 30.

× Sunad. Cap. 11. pag. 10. n. 10. 15. Cap. 44. pag. 28. n. 15. — Sunad castrum, Czanad, vel Chanad hodiernum —

× Surcusar. Cap. 46. pag. 30. n. 1.

× Surungrad. Cap. 40. pag. 26. n. 15.

× Susudal. Cap. 7. pag. 6. n. 35. pag. 7. n. 1.

× Sytua fl. Cap. 35. pag. 23. n. 5. Cap. 37. pag. 24. n. 20. 25.

Szászhalom. Cap. 46. pag. 30. n. 30. Cap. × 47. pag. 31. n. 1. centum montes. —

S.

× Tanais. Cap. 1. pag. 3. n. 1.

× Tatus mons. Cap. 18. pag. 14. n. 20. Cap. 57. pag. 37. n. 35.

× Tekeren fl. Cap. 50. pag. 33. n. 15.

× Temes. Cap. 44. pag. 28. n. 20. 25. 30.

Dom. Jemus. fl. cap. 11. pag. 9. n. 40.

x Jeld. vide Titulum. Cap. 38. pag. 24. n. 35. pag. 25. n. 15.

x Jeteuellen. mon. Cap. 38. pag. 25. n. 10.

Thomi Joba. Cap. 57. pag. 34. n. 20.

Thomoy. genus. cap. 57. pag. 38. n. 20.

x Tisoia. Cap. 9. pag. 6. n. 20. Cap. 11. pag. 9. n. 40. pag. 10. n. 1. 5. Cap. 14. pag. 11. n. 20. Cap. 16. pag. 13. n. 20. Cap. 20. pag. 15. n. 10. 30. 35. Cap. 21. pag. 16. n. 10. 20. 25. Cap. 22. pag. 17. n. 20. cap. 26. pag. 19. n. 35. Cap. 29. pag. 20. n. 1. 5. Cap. 31. pag. 20. n. 30. Cap. 32. pag. 21. n. 15. Cap. 39. pag. 25. n. 25.

x Titulum. Cap. 39. pag. 25. n. 1. Cap. 41. pag. 26. n. 15.

Torsan. Cap. 55. pag. 36. n. 20. Cap. 57. pag. 37. n. 35. pag. 38. n. 1. 15.

x Topulucca fl. cap. 31. pag. 21. n. 1.

x Torhus. Cap. 44. pag. 29. n. 20.

Tosu. Cap. 6. pag. 6. n. 20. cap. 20. pag. 14. n. 30. Cap. 21. pag. 16. no. 20. bis. 25. Cap. 22. pag. 17. n. 5. 10. cap. 23. pag. 17. n. 20. Cap. 26. pag. 19. n. 25. Cap. 29. pag. 20. n. 5. Cap. 30. pag. 20. n. 20. Cap. 41. pag. 26. n. 20. 25. 35. Cap. 53. pag. 36. n. 10. 15. 30.

x Tosu. Cassr. Cap. 21. pag. 16. n. 25.

× Tosa forum. Cap. 21. pag. 46. n. 25.

× Trusun. Cap. 37. pag. 24. n. 15.

× Tucota fl. Cap. 17. pag. 14. n. 1. 10.

Tucsun. Cap. 56. pag. 37. n. 25.

Tuhutum. Cap. 6. pag. 6. n. 20. Cap. 20. pag. 15. n. 30. Cap. 22. pag. 17. n. 1. 5. 10. Cap. 23. pag. 17. n. 20. Cap. 24. pag. 17. n. 30. pag. 18. n. 1. Cap. 25. pag. 18. n. 5. 10. Cap. 26. pag. 18. n. 25. Cap. 27. pag. 9. n. 1. 10. Cap. 30. pag. 20. n. 20.

× Tulsuoa. Cap. 15. pag. 12. n. 30. †

Tolsua hodie et locus, et Rivus hoc nomine, supra Liskam, Rivus Tolsua inter fluit inter Liszkam, et Tolsuam, ~~ad~~ in fluvium Bodrog —

Turda. Cap. 19. pag. 15. n. 1.

× Turmas. Cap. 35. pag. 23. n. 1.

× Turobag. Arpalice Silva Cap. 49. pag. 32. n. 5.

× Tursoc. Silua. Cap. 35. pag. 23. n. 5. Cap. 37. pag. 24. n. 25.

× Turn fl. Cap. 28. pag. 19. n. 35.

Notandum: habetur et alter Rivus Tur in Comitatu Ugocsiensi, qui aluit Turterebes, et influit in Tybisod ad Kisar, sed hic non est, de quo hoc capite 28. agit Anonymus

Tursol. Cap. 14. pag. 12. n. 20. Cap. 15. pag. 12. n. 25. Cap. 16. pag. 13. n. 10. 15. 20. Cap. 17. pag. 14. n. 15.

× Turzol mons Cap. 17. pag. 14. n. 1.

× Tyhon. Cap. 49. pag. 32. n. 1.

V.

× Vag. fl. Cap. 35. pag. 23. n. 10. Cap. 37. pag. 24. n. 10.

× Varad. Cap. 34. pag. 22. n. 15. Cap. 35. pag. 23. n. 1.

Velec. Cap. 50. pag. 33. n. 5. Cap. 51. pag. 33. n. 20. 30. 35. 40. pag. 34. n. 1. 5. Cap. 19. pag. 15. n. 1. Cap. 20. pag. 15. n. 10. 25.

Veluc. Cap. 52. pag. 34. n. 20. 30.

× Vereucea. Cap. 56. pag. 37. n. 20.

× Vetrus Silu. Cap. 50. pag. 32. n. 20.

Vgek. Cap. 1. pag. 3. n. 20. Cap. 3. pag. 4. n. 30. Cap. 4. pag. 5. n. 5.

× Vgosa. Cap. 14. pag. 11. n. 20.

Vuiuros. n. f. Cap. 57. pag. 38. n. 25.

× Vlcon Castr. Cap. 43. pag. 27. n. 30.

× Vltra Siluana terra. Cap. 24. pag. 17. n. 30. pag. 18. n. 15. 30. pag. 19. n. 15. 20. Cap. 25. pag. 18. n. 10.

× Vmusouer. Cap. 22. pag. 17. n. 1. et vide Humusover. –

Voyos fl. Cap. 41. pag. 26. n. 15.

Voyta vide Boyta. Cap. 30. pag. 20. n. 20. 25.

Vrcun. Cap. 49. pag. 32. n. 1. Cap. 50. pag. 32. n. 30. Cap. 56. pag. 37. n. 1. 10. 15. 20. Cap. 57. pag. 38. n. 20. 25.

orsova × Vrscia. Cap. 11. pag. 10. n. 10.

Ex P. Nicolaij Schmidt Archiepis Strigon. pag. 88. ad Anno sub Bela III ad Ann. 1193 nominatz jam Transylvania: scilicet in Diplomate: Adriano Transylvano Eppo: Item pag. 86 ad Ann. 1202. Adriano Transylvano sub Emerico Rege – Item pag: 94 ad An. 1208. sub Andrea III. Vilhelmus Transylv.

NB) vox Ultra Sylvania pro Transylvania, tempore Belae IV adhuc in usu fuit, licet etiam vox Transylvania tuc tempore in diplomatibus reperiatur; sic in Diplom. Regis Belae IV Anni 1243 reperitur vox Transylvania vide Prag: fol. 274. ⊕

M. Rogerius in Lamentabili carmine, utitur voce ultra Sylvania. vide: Raynoldus ultra Sylvanus Eppus: vide Rogerius: cap. XXX. Coevus Belae Regi. Eodem Anno 1243 in Diplomate Regis crucigeris dato nominatz Eppus Gallus Transylvaniae Eppus. ⊕ habetur Diploma Belae IV. Anni 1251, ubi vox ultrasylvanus pro Transylvanus comparet. vide Praij fol. 289. ibidem: Laurentio Vayvoda Ultrasylvano ⊕ Ex P. Schmidt. Archiep. pag. 102 ad Ann 1219. Vilhelmo ultrasylvaniae Eppo.

× Vmusover, ad orientem Debreczino hodie in m. Milleri Vamospiretz, cuj ad orientem habetur ér, fluv.

× Vetrus. Bonf. Dec. II lib. II. cap.

× Vrsora. Cap. 44. pag. 29. n. 10.
Vrsur. Cap. 8. pag. 7. n. 15. Cap. 32. pag. 21. n. 5. 10.
× Vrsur. Castr. Cap. 32. pag. 21. n. 10.
Vrsuru. Cap. 10. pag. 9. n. 1.
Vsubu. Cap. 48. pag. 31. n. 15. 20. 25.
Vsubum. Cap. 49. pag. 15. n. 1. Cap. 20. pag. 15. n. 10. 25. Cap. 49. pag. 32. n. 1. 5. 10. Cap. 50. pag. 32. n. 30. pag. 33. n. 5. 10. Cap. 51. pag. 33. n. 20. 25. 30. 35. 40. pag. 34. n. 1. 5. Cap. 52. pag. 34. n. 20. 30.

W.

× Waril porta. Cap. 46. pag. 29. n. 30. Cap. 57. pag. 37. n. 25.
× Wag. Cap. 11. pag. 9. n. 40. Cap. 15. pag. 12. n. 35.
× Wazil porta. Cap. 42. pag. 27. n. 10.
× Werenecca. Cap. 33. pag. 21. n. 30.

Y.

× Ystoros. Cap. 32. pag. 21. n. 10.
× Ypal fl. Cap. 33. pag. 21. n. 35. Cap. 34. pag. 22. n. 15.

Z.

× Zabrag. Castr. Cap. 43. pag 27. n. 25.

Quae Bonfinius de ultimo Ungarae adventu Decadis I. libro nono, in principio narrat ex M. Thuroczio accepta stylo magis oratorio ~~[illegible]~~ praetermissa veritate historica prosequitur —
Ibidem sententiam M. Thuroczij de Snathen Marathi filio per Pannoniam late dominante fuse prosequitur, eaque de ipso narrat quae Anonymus de Salano Duce Bulgaro refert —
De Bela IV Bonfinius Dec: II. lib. VIII multa habet —

+

locus egregius de clusis ab Augusto Ungaris apertis.
pag. 41.

× Zarand. Comit. cap. 52. pag. 34. n. 30

× Zecuseu. Cap. 47. pag. 31. n. 10.

× Zeguholmu. Cap. 28. pag. 19. n. 30.

Zemera genus nom. vit. Cap. 6. pag. 6. n. 20. Cap. 33. pag. 22. n. 5.

× Zemlin Castr. Cap. 14. pag. 12. n. 1.

× Zemlum Castr. Cap. 12. pag. 11. n. 10.

× Zenuholmu. Cap. 32. pag. 21. n. 10.

× Zepus silua. Cap. 32. pag. 21. n. 15.

× Zerelmes. Cap. 17. pag. 14. n. 5.

× Zeremsu. Cap. 22. pag. 17. n. 20. Cap. 31. pag. 20. n. 30.

× Zerenchemons. Cap. 17. pag. 14. n. 5. bis.

× Zerep. Cap. 28. pag. 19. n. 30.

Zobolsu. Cap. 6. pag. 6. n. 20. Cap. 20. pag. 15. n. 30. Cap. 21. pag. 16. n. 10. 15. 20. 25. cap. 22. pag. 17. n. 5. 10. Cap. 23. pag. 17. n. 20. Cap. 28. pag. 19. n. 25. Cap. 29. pag. 20. n. 5. Cap. 50. pag. 32. n. 15. 20. Cap. 56. pag. 37. n. 1.

× Zobolsu Castr. cap. 20. pag. 15. n. 35. Cap. 21. pag. 16. n. 15.

× Zagea fl. Cap. 30. pag. 20. n. 20. 25. Cap. 32. pag. 21. n. 15. bis. cap. 38. pag. 25. n. 10.

× Zoloncaman. Cap. 41. pag. 26. n. 20.

Zobolsu. vide Timon Imago Novae Ungariae pag. 9. et Praij Ann. Pars I. pag 223. in Decreto Andreae II. Item Sales in medio Regni non teneantur nisi tantum in Zabolch. — hodie Szabolcs. P. Pelersi in Concilijs Ecclesiae P. I. pag. 14. in Nota: Szaboles est arbecula in Regione Nyr ultra Tybiscum ab ea nomen Comitatui. Fuit ibi celebrata Synodus sub S. Ladislao Rege, et Seraphino Archiepiscopo Strigoniensi — 1092 —

Zolow. Cap. 48. pag. 31. n. 15. 20.

Zolowa. Cap. 19. pag. 15. n. 1. Cap. 20. pag. 15. n. 20. Cap. 49. pag. 32. n. 1. Cap. 52. pag. 34. n. 30.

Zorabor. Cap. 6. pag. 6. n. 20.

× Zoraus fl. Cap. 11. pag. 10. n. 5. Cap. 19. pag. 14. n. 30. Cap. 20. pag. 15. n. 35. Cap. 21. pag. 16. n. 15. 20. Cap. 27. pag. 19. n. 10. Cap. 28. pag. 19. n. 25.

× Zolnar. Castr. Cap. 21. pag. 16. n. 30.

Zova. Cap. 43. pag. 27. n. 25.

× Zova fl. Cap. 41. pag. 26. n. 30.

× Zovolon Silua. Cap. 34. pag. 22. n. 20. 30.

Zuard. Cap. 7. pag. 6. n. 30. Cap. 36. pag. 23. n. 15. Cap. 37. pag. 24. n. 15. 20. Cap. 46. pag. 29. n. 25. 30. 35.

Zuardu. Cap. 33. pag. 21. n. 25. pag. 22. n. 5. Cap. 34. pag. 22. n. 15. Cap. 35. pag. 23. n. 1. Cap. 37. pag. 23. n. 25. pag. 34. n. 1. 5. Cap. 44. pag. 28. n. 15. 30. 35. pag. 29. n. 1. 5. 20.

Zubor. Cap. 27. pag. 19. n. 20.

× Zubus. Cap. 35. pag. 23. n. 10. Cap. 36. pag. 23. n. 15. Cap. 37. pag. 23. n. 25. pag. 24. n. 1. 5. 10.

Zuba. Cap. 50. pag. 33. n. 1. Cap. 51. pag. 34. n. 5. 10. 15. 20. 25. Cap. 52. pag. 34.

n. 30. Cap. 52. pag. 32. n. 35. Cap. 53.
pag. 35. n. 1. 5. Cap. 55. pag. 36. n. 1.
20. 30. Cap. 56. pag. 37. n. 1. 5. Cap. 57.
pag. 37. n. 25. 35. pag. 38. n. 1.

Zumbar. Cap. 20. pag. 15. n. 30. Cap.
27. pag. 19. n. 20.

× Zyloc. Cap. 22. pag. 17. n. 5. bis.

Primum Desericio debemus, qui cum res patriae omnium, qui adhuc de iis aliquid consignassent, Romae in litteras copiosissime retulit, in MS. codicem (v) Bibliothecae Vaticanae incidit, Belae IV. tempore, ut ex Gregorii IX. pontificatu eruitur, exaratum: cuius apographum, quemadmodum id Desericius (s) refert, hic inserere nobis visum fuit. Sic autem habet:

De Facto

Vngariae Magnae

a Fratre RICCARDO ordinis FF. Praedicatorum invento tempore Domini Gregorii IX.

Inventum fuit in gestis Vngarorum Christianorum, quod esset alia Ungaria maior, de qua VII. duces cum populis suis egressi fuerant, ut habitandi quaerent sibi locum; eo, quod terra ipsorum multitudinem inhabitantium sustinere non posset (t). Qui cum multa regna pertransissent, et destruxissent, tandem venerunt in terram, quae nunc Vngaria dicitur, tunc vero dicebatur, Pascua Romanorum. Quam inhabitandam prae terris caeteris elegerunt, subiectis sibi populis, qui tunc habitabant ibidem. Vbi tandem per S. Stephanum primum ipsorum regem ad fidem Catholicam sunt reversi, prioribus Ungaris, a quibus ipsi descenderant, in infidelitate permanentibus, sicut et hodie sunt pagani. Fratres Praedicatores iis in gestis Vngarorum inventis, compassi Ungaris, a quibus se descendisse noverant, quod adhuc in errore infidelitatis manerent, miserunt quatuor de fratribus ad illos quaerendum, ubicunque possent eos juvante Deo invenire. Sciebant enim per scripta antiquorum, quod ad orientem essent; ubi essent penitus ignorabant.

---

v.) Josephus Simonius Assemannus Bibliothecae Vaticanae Praefectus, qui haud ita dudum editis in lucem eruditissimis commentariis de origin. Eccles. Sclavicarum, inclaruit, testatur MS. hunc codicem esse 965. pag. 200. descriptum.

Praedicti ergo fratres, qui missi fuerant, multis se exponentes laboribus per mare, per terras, eos usque per annum tertium quaesiuerunt, nec tamen propter multa viarum pericula poterant inuenire, uno eorum excepto Sacerdote, nomine Oto (u). Qui tantum sub mercatoris nomine processit, qui in quodam regno Paganorum quosdam de lingua illa inuenit, per quos certus efficiebatur, ad quas partes manerent, sed illorum prouinciam non introiuit. Imo in Hungariam est reuersus, pro Fratribus pluribus assumendis, qui cum ipso redeuntes fidem illis Catholicam praedicarent. Sed multis fractus laboribus post octauam reditus sui diem, cum omnem viam illos quaerendi exposuisset, migrauit ad Christum. Fratres ergo Praedicatores infidelium conversionem desiderantes, quatuor Fratres ad quaerendam gentem praedictam iterato miserunt. Qui accepta Fratrum suorum benedictione, habitu regulari, in secularem mutato, barbis et capillis ad modum Paganorum nutritis per Bulgariam Assani, et per Romaniam cum ducata, et expensis Domini Belae nunc regis Hungariae usque Constantinopolim peruenerunt.

Ibi intrantes in mare per triginta dies venerunt in terram, quae vocatur Sichia (x) in ciuitatem, quae Matrica nuncupatur. Quorum dux, et populi se Christianos dicunt, habentes litteras, et sacerdotes graecos.

---

s). Tom. I. de initiis, ac Maioribus Hung. pag. 170.

t) Ita quidem ex communi traditione, et Chronicis domesticorum; at ex coaeuo Constantino liquet aliam migrationis causam fuisse, nimirum, quod a Patzinacitis victi fuerint.

u) Colligitur ex hoc profectionem hanc Asiaticam semel atque iterum tentatam fuisse. Quo tempore prior suscepta sit, in obscuro ep. Desericius existimat, eam euenisse aut sub finem Andreae II. aut initium Belae IV.

x). Beyerus in mappa sua geograph. Zichiam dicit, locatque penes novem climata, in ea regione, quae hodie infra fl. Cuban ad mare nigrum tenditur Tom IX. Commentar. Academiae Petropolitanae.

Princeps centum dicitur habere uxores. Omnes viri capud omnino radunt, et barbas nutriunt delicate nobilibus exceptis, qui in signum nobilitatis super auriculam sinistram paucos relinquunt capillos, cetera parte capitis tota rasa. Ubi propter societatis spem, quam expectabant, quinquaginta dierum moram, fecerunt. Deus autem dedit ipsis gratiam in conspectu dominae, quae super centum uxores regis maior erat: ita ut mirabili eos amplecteretur affectu in omnibus necessariis, providebat. Inde progressi consilio, et adjutorio praedictae dominae, per desertum, ubi nec homines, nec domus conuenerunt, diebus tredecim transierunt. Ibique uenerunt in terram, quae Alania dicitur, ubi Christiani, et Pagani mixtim manent. Quot sunt vitae, tot sunt duces; quorum nullus ad alium habet subiectionis respectum. Ibi communis est guerra ducis contra ducem, vitae contra vitam. Tempore autem di omnes unius vitae homines simul ad campum vadunt, simul et redeunt, et contiguo terrae spacio hoc exercent: et quid quid extra vitam suae in regnis aquirendis, siue aliis operis habent, vadunt omnes pariter, et armati; nec possunt ullo modo pauci per totam septimanam de vitis suis quacunque de causa egredi absque periculo personarum, excepta sola die dominica a mane usque ad vesperam, quae in tanta deuotione apud eos habetur, quod tunc quilibet, quantumcunque mali fecerit, vel quotcunque habet adversarios, securus potest suae nudus, siue armatus etiam inter illos, quorum parentes occidit, vel quibus alia mala intulit, ambulare.

Illi, qui Christiano ibi censetur nomine, hoc observant, quod de vino nec bibunt, nec comedunt, in quo marem mari contingit, vel de quo canis comedit, nisi prius fuerit, a suo presbytero benedictum, et qui aliter facit, a Christianitate efficitur alienus. Et si quis eorum quemcunque casu hominem occidit, pro eo nec pecuniam, nec benedictionem accipit, imo homicidium apud eos pro nihilo reputatur. Crucem in tanta habent reuerentia, quod pauperes siue indigenae, siue aduenae, qui multitudinem secum habere non possunt, si crucem quamcunque super hastam cum vexillo proferunt,

et eleuatam portauerint, tam inter Christianos, quam inter Paganos omni tempore securi incedunt.

De loco illo Fratres societatem habere non poterant procedendi propter timorem Tartarorum, qui dicebantur esse vicini. Propter quod duobus ex ipsis reuertentibus, reliquis duobus perseuerantibus in eadem terra, in penuria maxima sex mensibus sunt morati. Intra quos nec panem, nec pastum praeter aquam habebant. Sed unus frater sacerdos coclearia, et quaedam alia praeparauit, pro quibus aliquando parum de milio receperunt, de quo non nisi tenuiter nimis poterant sustentari. Unde decreuerunt duos ex se vendere, quorum pretio alii coeptum iter perficerent; sed non inuenerunt emtores, quia arare, et molere nesciuerant. Unde necessitate coacti duo ex eis de illis partibus versus Ungariam redierunt; alii vero remanserunt ibidem nolentes desistere ab itinere inchoato. Tandem ipsis habita quorundam Paganorum societate iter arripientes per deserti solitudinem triginta septem diebus continuo iuerunt. Intra quos viginti duobus panibus subcinericiis usi sunt adeo paruis, quod in quinque diebus potuissent, et non ad societatem, totaliter comedisse. Unde Frater qui sanus quidem, sed sine viribus fuit, cum maximo labore, et dolore libenter tamen de deserto (alterum) eduxit. Infirmus autem Frater plus sano, quam sui compatiens, illi frequenter dicebat, quod ipsum in deserto relinqueret, tanquam mortuum, et truncum inutilem, ne propter occupationem ipsius negligeret opus Dei. Qui neque quidem consensit, sed usque ad mortem ipsius secum in itenere laborauit. Pagani comites viae ipsorum, credentes ipsos habere pecuniam, fere eos occiderant perquirendo.

Transito autem deserto sine omni via, et semita, trigesimo septimo die venerunt in terram Saracenorum, quae vocatur Veda, in ciuitatem Bundam; ubi nullo modo apud aliquem poterant hospitium obtinere sed in

campo manere oportuit, in pluuia, et frigore. Diebus vero frater, qui sanus fuit, sibi, et infirmo fratri eleemosynam per ciuitatem quaerebat. Et tam in potu, quam in aliis potuit inuenire, praecipue a principe ciuitatis, qui eum Christianum esse intelligens libenter ei eleemosynas porrigebat, quia tam princeps, quam populus illius regionis publice dicunt, quod cito fieri debeant Christiani, et Ecclesiae Romanae subesse. Inde ad aliam ciuitatem processerunt, ubi praedictus frater infirmus, Bernardus nomine, sacerdos in domo Saraceni, qui eos propter Deum recepit, in domino obdormiuit, et est sepultus ibidem. Postmodum frater Julianus, qui solus remanserat, nesciens qualiter posset habere recessum, factus est seruiens unius Saraceni sacerdotis, et uxoris eius, qui in magnam Bulgariam profecturus, quo et pariter peruenerunt. Est vero magna Bulgaria, regnum magnum, et potens, opulentas habens ciuitates, sed omnes sunt Pagani. In regno illo publicus est sermo, quod cito fieri debeant Christiani, et Romanae Ecclesiae subiugari, sed diem asserunt se nescire, sic enim a suis sapientibus audierunt.

In una magna eiusdem prouinciae ciuitate, de qua dicuntur egredi quinquaginta millia pugnatorum, frater unam mulierem Ungaricam inuenit, quae de terra, quam haberet, ad partes illas tradita fuit viro. Illa docuit fratrem vias, per quas esset iturus, asserens, quod ad duas dietas ipsos posset Hungaros, quos quaerebat, procul dubio inuenire. Quod et factum est. Inuenit enim eos iuxta fluuium magnum Ethil, Qui eo viso, et quod esset Ungarus intellecto, in aduenta ipsius non modicum sunt gauisi, circumdantes eum per domos, et villas, et de rege, et regno Christianorum fratrum ipsorum fideliter perquirentes. Et quidcunque volebat tam de fide, quam de aliis eis proponere, diligentissime audiebant, quia omnino habebant Hungaricum idioma, et intelligebant

eum; et ipse, eos. Pagani sunt nullam Dei habentes notitiam (y). Sed nec idola venerantur, sed sicut bestiae vivunt. Terras non colunt, carnes equinas, lupinas, et huiusmodi comedunt; lac equinum, et sanguinem bibunt. In equis et armis abundant, et strenuissimi sunt in bellis. Sicut etiam per revelationes antiquorum, quod isti Ungari ab ipsis descenderant (z), sed ubi essent, ignorabant.

Gens Tartarorum vicina est eis; sed iidem Tartari committentes cum eis non poterant in bello eos devincere, imo in primo praelio devicti sunt per eos. Unde ipsos sibi amicos, et socios elegerunt. Itaque simul juncti XV. regna vastaverunt omnino. In hac Ungarorum terra dictus Frater invenit Tartaros, et nuntium ducis Tartarorum, qui sciebat Ungaricum, Ruthenicum, Cumanicum, Theutonicum, Saracenicum, et Tartaricum idioma. Qui dixit, quod exercitus Tartarorum, qui tunc ibidem ad quinque dietas vicinus erat, contra Allemanniam vellet ire: sed alium, quem ad destructionem Persarum miserat, exspectabant (a). Dixit etiam idem, quod ultra terram Tartarorum esset gens multa nimis, omnibus hominibus altior, et maior cum capi-

---

y) In quae verba Desericius Tom. I. Lib. II. Cap. VI. pag. 186. ita commentatur: Quo etiam argumento satis conficitur, Unnos, Ungarosque Juhria Moschorum oriundos fuisse falso adstrui: Juhrici siquidem indigenae testibus Matthia Michovio, et Gvagnino, regionis, si superis placet, peritis, ab antiquo solem colunt, lunam, stellas, bestias silvarum etc. Si universe ex hoc vult arguere, Hunnos idola non coluisse, perperam arguit. Nam THEOPHANES ad annum primum Justiniani de Gorda Hunnorum, qui Bosphoro proximi erant, rege sacra Christiana amplexo ita scribit: Ad haec direpta undequaque simulacra, quae venerabantur Unni, conflavit; erant enim illa argen-

tibus adeo magnis, quod nullo modo videntur corporibus suis convenire: et quod eadem gens de terra sua exire proponit, pugnaturi cum omnibus aliis, qui eis resistere voluerint, et vastaturi omnia regna, quaecunque poterunt subiugare.

Frater his omnibus intellectis, licet ab Hungaris invitaretur, ut maneret, non decrevit duplici ratione. Una, quia si regna Paganorum, et terra Ruthenorum, quae sunt media inter Ungaros Christianos, et illos, audirent, quod illi ad fidem Catholicam invitarentur, dolerent, et vias omnes de cetero observarent, timentes, quod si illos istis contingeret Christianitate conjungi, omnia regna intermedia subiugarent. Alia ratione quidem cogitabat, quod si eum in brevi mori, aut infirmari contingeret, frustratus esset labor suus, eo, quod nec ipse profecisset in illis, nec Fratres Ungariae, ubi esset gens eandem, scire possent. Cum igitur vellet reverti, docuerunt eum iidem Ungari viam aliam, per quam posset tutius pervenire. Incepit autem Frater redire tribus diebus ante festum Nativitatis B. Joannis Baptistae, et paucis diebus in via quiescens, tam per aquas, quam per terras secundo die post Nativitatem Domini Ungariae portas intravit. In redeundo de praedicta Ungaria transivit in fluvio regnum Morduanorum quindecim diebus, qui sunt Pagani, et adeo homines crudeles, quod pro nihilo reputatur homo ille, qui multos homines non occidit. Et cum aliquis in via procedit, omnium hominum capita, quos occidit, coram ipso portantur. Et quanto plura coram unoquoque portantur capita, tanto melior reputatur. De capitibus vero hominum scyphos faciunt, et libentius indebibunt. Uxorem ducere non permittitur, qui hominem non occidit. Isti a prophetis suis accipientes, quod esse debeant Christiani, miserunt ad ducem magnae Scandameriae,

---

tea, et electrina.

z). Satis id congrue ad Constantini narrationem, qui Hungaris Europaeis consuetudinem cum Asiaticis diu intercessisse perhibet.

a) Forte hoc loco ad irruptionem Tartarorum alluditur, quae sub Bela contigit.

quae est terra Ruthenorum illis vicina, quod eis mitteret sacerdotem, qui ipsis baptismum conferret. Qui respondit, non meum est hoc facere, sed Papae Romani, prope enim est tempus quo omnes fidem Ecclesiae Romanae debemus suscipere, et eius obedientiae subiugari.

E. N. A. x

— Litterae Innocentij III Pontificis ad Praepositum, et Canonicos Strigoniensis cum praedicti Regis, ac suffraganeorum litteris dilecti filij A. Magistri Scholarum, M. Thesaurarii, et A. Archidiaconum, et F. et N. Canonicos Strigoniensis Ecclesiae ad sedem Apostolicam destinarunt litterae in Decretal. Gregor. Pont. IX lib. 1. de postulat. Praelat. Tit. V. C. IV. Hoc. 1209., de Bela — quis quaesa Bela. nam III mortuus 1196, et IV. 1240. Belam Stephani fratrem

Bela (1123 sub Gregorio I. Archiepiscopo Colocensi —

Ego Bela DEI gratia Hungariae Dalmatiae, Croatiae, Ramaeque Rex &c.

Andreas III. DEI gratia Hungariae Dalmatiae, Croatiae, Ramae Galliciae, Lodomeriaeque Rex &c: datum per Magistri Dulsin Aulae Regiae Cancellarij et Sauvinensis Praepositi A. D. 1228.

Magister Hugolinus 1238. Archiepiscopus Colocensis

Magister Hugolinus II vir uti Nobilissimus, ita etiam doctissimus ac (veluti Thom. Archid. Histor. Salonit. C. 30 refert) aeque formosissimus qui aliorum scientiarum sacrorum nempe Canonum, ac Theologiae doctoris insignia et nomen in Universitate Parisiensi acquisivit, ac deinde vero Aulae Regiae Cancellarij munere usque ad obitum suum functus erat &c:

Magister Smaragdus 1254. Juris utriusque, ac S.S. Theologiae Doctoris titulo insignitus.

Anno 1302 Nicolaus Boszniensi —

1.

De lingua Gothica sive celtica
Matre omnium Europaeorum
puta Graecae, latinae, Slavonicae etc.

Legi merentur praeter Leibnitzium ea, quae scripsit Joan. Georg. Eccardi De origine Germanorum, eorumque vetustissimis coloniis, Migrationibus, ac rebus gestis Libri duo. Göttingae 1750. Ex Schedis manuscriptis viri Illustris edidit, figuras aeri incisas adjecit, et praefatus est. Christianus Ludovicus Scheidius.

De Graeca lingua haec habet §. XVI fol. 24. In Graecia frequentiora, et clariora se produnt, vestigia. ipsa Graecorum lingua, praeter pauca, quae per posteriores Aegyptiorum, Phoenicumque colonias illata sunt, semi germanica, aut celtica est. ut adeo primi omnium Graeci coloni aut Germani, aut his admodum cognati populi fuerint, oporteat etc.

Idem Eccardus. §. XXIII. Germanorum autem in Scandinaviam immigratio contigisse debuit, cum Finni jam ab oriente et Meridie Roxolanis (Routzi vocant fini) sive Russis cingerentur, quod diu post Herodoti tempora factum est: Unde ijdem Finni novos terrae antea suae colonos aliarum nationum cognitionem non habentes, Roxolanos, quos solos noverant, esse crediderunt, quo nomine, et nostro tempore istorum posteros, Suecos appellant (ex teste Vocabulario finnico). Sueci ipsi se advenas confitentur. diunt duos fuisse Odinos etc.

Idem §. XXVII, ~~hoc~~ argumento utitur desumpto ex nominibus fluviorum, et Montium vocabulis germanicis, Germanos necessario primos fuisse incolas terrarum nostrarum germanicarum: scilicet: „Sed jam ad vetustissimos terrae nostrae incolas redeundum, quos germanici generis fuisse, non solum ex ijs, quae jam attulimus patet, sed etiam ex nominibus fluviorum, et montium nostrorum. Haec enim antiquissima omnium sunt monumenta, neque a prioribus indita, facile a posterioribus mutantur, singula horum suas habent significationes ex ipsa rei cujuscunque figura vel natura depromptas, nec casus, sed consilium eadem invenit, quaedam quidem amissis in comuni sermone vocibus pluribus vulgo non intelliguntur, attamen ab eruditis dialectorum nostrae linguae veterum, et recentiorum peritis optime exponi possunt.

§. LX. Scythas ut volgum transierunt, a Massagetis coactos fuisse Herodotus prodidit. Hos Finnici generis fuisse, atque ab Asiae Septentrione meridiem versus profectos credas. Lappones Finnorum proles ducem vetustissimum Mieschogiesche se habuisse tradunt, qua in appellatione Massagetarum a quibus orti memoriam forte conservant. Schefer.

§. LIII. Trajanus ex toto orbe Romano infinitas eo (in Daciam) copias transtulit ad agros et urbes condendas. Ex his civibus Romanis restant post tot clades Valachi latini sermonis usum adhuc a majoribus suis conservantes, ita vero a Germanicis populis, Gothis alysque per eos in Moesiam, Pannoniamque irruentibus dicti. Nostris (id est germanis) Wal, et Walisch, sive Welsch denotat peregrinum et cujus sermo non intelligitur, praecipue Italum, vel Gallum, Ungari hoc nomen in Olach corrupere, quibus Italus eadem fere voce Olasz audit. Ipsi Valachi se etiamnum suo idiomate Rumuin id est Romanos nominant.

+

§. LIII. De ponte Trajani) Sed comes Marsiglius, mathematicarum, physicarumque rerum, et antiquitatis scientia inclytus, qui in omnia sollicite praesens ad danubium inquisivit, in Epist. ad R. P. Montfauconium adversus Dionem asserit, Pontem Trajani vix inter mediocria Romanorum opera referenda meruisse. Danubij pontem situm fuisse aliquot Miliaribus italicis infra cataractas fluminis, et ubi non adeo magnae profunditatis sit, alveumque firmiorem, et fundamentis pilarum ponendis aptum habeat. Restare pilam in utraque ripa, versus aquae cursum acutam, tegulisque ingentibus tectam, omnes è vivo fluminis saxo fabricatas: non verò fornices, sed trabes pilis impositas fuisse, adeo praeter pilas omnia in eo lignea fuisse, nec pilas has fornicibus ferendis sufficere potuisse. Ligneus quoque idem pons praeter pilas sistitur in columna Trajana, quam majoris esse fidei, quam Dionem nemo non confitebitur.

Pons Trajani.

Caput XXIX.